

สหรัฐอเมริกาในอิรักและสงครามการก่อการร้าย : บทวิเคราะห์ในมิติเชิงประวัติศาสตร์

ศุภกา สิริไพศาล*

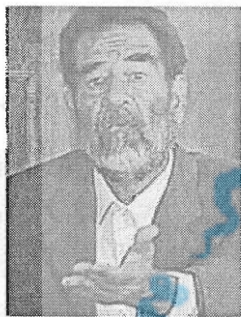
หายนะภัยที่มีจุดเริ่มต้นแต่ไม่มีที่สิ้นสุด

ก่อนสงครามโลกครั้งที่ 2 ได้มีผู้ให้คำนิยาม สหรัฐอเมริกาเอาไว้ว่า เป็น “ยักษ์หลับ” หมายถึง เป็นประเทศที่มีศักยภาพที่สูงในหลายๆ ด้าน ไม่ว่าจะเป็นทรัพยากรธรรมชาติ ทรัพยากรมนุษย์ การเงิน การทหาร ฯลฯ แต่ศักยภาพเหล่านั้นยังไม่ได้ถูกนำมาใช้อย่างเต็มที่ อเมริกายังคงเป็นมหาอำนาจชั้นรองที่ยังไม่มีบทบาทโดดเด่นในประชาคมโลกมากเทียบเท่ากับอังกฤษและฝรั่งเศส ทั้งนี้อาจเป็นเพราะนโยบายการต่างประเทศที่ยังคงยึดถือตาม “วาทะมอนโร” ที่มีความคิดจะไม่เข้าไปแทรกแซงหรือยุ่งเกี่ยวกับกิจการภายนอกประเทศของตน แต่เมื่อสงครามโลกครั้งที่ 2 เกิดขึ้นในปี ค.ศ.1941 เมื่อสหรัฐอเมริกากลุ่มติดจากกองทัพญี่ปุ่นที่อ่าวเพิร์ล (Pearl Harbour) ทำให้อเมริกาต้องเข้าสู่สงครามโลกครั้งที่ 2 อย่างเต็มตัว ทั้งที่ก่อนหน้านี้ สงครามได้เกิดขึ้นแล้วในภาคพื้นยุโรป แต่สหรัฐอเมริกายังคงวางบทบาทอย่างเป็นทางการเป็นกลางแม้ว่าความจริงแล้วจะให้ความช่วยเหลือฝ่ายสัมพันธมิตรอยู่ตลอดเวลา แต่สหรัฐอเมริกาก็ยังคงไม่เข้าไปยุ่งเกี่ยวกับสงครามโดยตรงอย่างเต็มตัวจนกระทั่งถูกโจมตีจากญี่ปุ่น ประธานาธิบดีแฟรงคลิน ดี รูสเวลท์ (Franklin D.Roosevelt) จึงได้ประกาศสงครามกับฝ่ายอักษะอย่างเป็นทางการ จุดเปลี่ยนแห่งประวัติศาสตร์จึงเกิดขึ้นเมื่อสหรัฐอเมริกาและสัมพันธมิตรชนะสงครามต่อฝ่ายอักษะ สหรัฐอเมริกาจึงได้ผันตัวเองก้าวขึ้นมาเป็นมหาอำนาจแทนที่อังกฤษ ฝรั่งเศส ซึ่งบอบช้ำจากสงครามอย่างหนัก เนื่องจากเป็นสมรภูมิรบและเศรษฐกิจได้รับความเสียหายอย่างหนัก

*อาจารย์ภาควิชาสังคมศาสตร์ คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยทักษิณ.

นอกจากนี้ หลังสงครามโลกครั้งที่ 2 แหล่งทรัพยากรอันมีค่ามหาศาลของประเทศมหาอำนาจตะวันตกทั้งหลาย ได้แก่ บรรดา ดินแดนอาณานิคมที่มีอยู่ทั่วโลก ต่างก็เรียกร้องต่อสู้เพื่อความเป็นอิสรภาพ ตามแนวคิดเสรีนิยมและชาตินิยมที่กำลังแบ่งบานอยู่ทั้งในภาคพื้นยุโรปและในดินแดนอาณานิคม อังกฤษ ฝรั่งเศส ดัตช์ ฯลฯ ต่างก็จำยอมให้เอกราชแก่บรรดาอาณานิคมทั้งในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ เอเชียใต้ และแอฟริกา

การเสียดินแดนไปเท่ากับสูญเสียแหล่งวัตถุดิบและแหล่งโภคทรัพย์ทางการผลิตและตลาดระบายสินค้าที่สำคัญไป มหาอำนาจเดิมในยุโรปจึงเริ่มหมกมุ่นบงการและถูกแทนที่โดยสหรัฐอเมริกาที่บอบช้ำจากสงครามโลกน้อยที่สุด กับสหภาพโซเวียตที่ใช้หลักการและอุดมการณ์แบบมาร์กซิส - เลนินนิสต์ (Marxism-Leninism) เข้ามาปกครองประเทศอย่างเบ็ดเสร็จเด็ดขาด

ซัดดัม ฮุสเซน

บู้ช

บิลลาเดิน

โลกยุคหลังสงครามโลกครั้งที่ 2 จึงตกอยู่ภายใต้การขึ้นนำของมหาอำนาจหลัก 2 ชาติ คือ สหรัฐอเมริกาและสหภาพโซเวียต โดยมีชาติอื่นๆ เช่น อังกฤษ ฝรั่งเศส จีน เป็นมหาอำนาจชั้นรองแต่ก็ยังคงมีบทบาทในฐานะเป็นตัวแปรที่สำคัญระหว่างสองฝ่าย การเผชิญหน้ากันระหว่าง 2 ชาติ มหาอำนาจนำมาสู่ยุคที่เรียกว่า “สงครามเย็น” (Cold War) ที่ทั้งสองฝ่ายต่างก็แข่งขันกันในทุกๆ เรื่อง ทั้งการทหาร วิทยาศาสตร์ การกีฬา การหาพันธมิตรระหว่างประเทศ หรือแม้กระทั่งการส่งกำลังทหารเข้าไปแทรกแซงกิจการภายในของประเทศอื่นๆ เช่น ในกรณีการบุกคิวบาของสหรัฐอเมริกาเพื่อหวังโค่นล้ม ดร.ฟิเดล คาสโตร (Fidel Ruz Castro) สมัยประธานาธิบดีจอห์น เอฟ. เคนเนดี (John F. Kennedy) การส่งทหารเข้าไปยังเกาหลีและเวียดนามของสหรัฐอเมริกาเพื่ออภัยการคุกคามจากคอมมิวนิสต์ หรือแม้กระทั่งการเตรียมระดมพลและทำสงครามกับโซเวียตในเหตุการณ์วิกฤตการณ์คิวบา ปี ค.ศ.1962-63

ในขณะที่ฝ่ายโซเวียตเองก็มีการกระทำที่เป็นการรุกรานและแทรกแซงกิจการของชาติอื่นๆ เช่น การรุกรานอัฟกานิสถาน การให้ความช่วยเหลือทางการทหารแก่ฝ่ายเวียดนามเหนือ หรือ

การส่งกองทัพเข้าไปยังยุโรปตะวันออก เป็นต้น การกระทำของสองมหาอำนาจดังกล่าวจึงเป็นความพยายามในการทำตัวเป็นผู้นำของโลก แต่ก็ถือว่ามีความสมดุลเนื่องจากการถ่วงดุลอำนาจระหว่างกันและกัน จนกระทั่งเมื่อสหรัฐอเมริกา เอาชนะสหภาพโซเวียตได้สำเร็จโดยการนำเอาระบบทุนนิยม (Capitalism) และกระแสโลกาภิวัตน์ (Globalizations) เข้าไปวางกับดักให้แก่สหภาพโซเวียต ซึ่งโซเวียตในช่วงก่อนปี 1991 นั้นเปรียบเสมือนยักษ์ป่วยที่มีปัญหาแต่ก็ยังไม่ถึงกับต้องตาย แต่เมื่อ มิคฮาอิล กอร์บาชอฟ (Mikhail Gorbachev) ได้พยายามจะแก้ไขโดยการประกาศใช้นโยบายกลาสนอส (Glasnost) และ เปเรตทรอยก้า (Perestroika) นำทุนนิยมเข้ามาสู่สหภาพโซเวียต จึงทำให้สหภาพโซเวียตล่มสลายลงในปี 1991 กลายเป็นรัฐเล็กรัฐน้อยหลายรัฐ ศูนย์กลางของสหภาพโซเวียตเดิมคือ สาธารณรัฐรัสเซีย (Russia Federation) ก็ไม่เข้มแข็งพอเท่ากับสหภาพโซเวียตเดิม รัสเซียจึงกลายเป็นมหาอำนาจชั้นรอง ที่ไม่อาจหาญจะสู้และแข่งขันกับสหรัฐอเมริกาได้ในทุกๆ เรื่อง ยกเว้นเรื่องอาวุธนิวเคลียร์ที่รัสเซียยังคงครอบครองอยู่เป็นจำนวนมากมหาศาล ทำให้อเมริกายังคงมองรัสเซียอยู่บ้าง แต่ทั้งนี้ถือว่าสมดุลของโลกได้ลึกลับสุดลง

สหรัฐอเมริกาได้กลายเป็นมหาอำนาจ (Super Power) หนึ่งเดียวของโลก และก็มีแนวคิดที่ว่าในฐานะที่ตนเองเป็นชาติที่มีศักยภาพและความพร้อมสมบูรณ์ในทุกๆ ด้านแล้วจึงมีแนวคิดให้ชาติอื่นๆ เดินตามนโยบายของตน โดยมีตนเองเป็นแม่แบบ นโยบายและแนวคิดดังกล่าว คือการจัดระเบียบโลกใหม่หรือ New World Order สหรัฐอเมริกา ทำตัวเป็นตำรวจโลกเข้าไปแทรกแซงกิจการภายในของชาติอื่นๆ โดยไม่ต้องเกรงใจใครเหมือนในอดีต และที่มาของปัญหาการก่อการร้ายและปัญหาอิรักในปัจจุบัน ก็คือสิ่งที่สหรัฐอเมริกาเข้าไปยุ่งเกี่ยวกับเหตุการณ์ความวุ่นวายในตะวันออกกลางในประเด็นความขัดแย้งระหว่างอิสราเอลและโลกอาหรับ โดยพยายามจะเข้าไปไกล่เกลี่ยทำตัวเป็นกลางแต่ก็เป็นที่น่ารำคาญคิดว่าสหรัฐอเมริกานั้นได้ให้ความช่วยเหลืออย่างเต็มที่แก่ฝ่ายอิสราเอล เนื่องจากชาวยิวและชาวอเมริกันเชื้อสายยิวจำนวนมากในสหรัฐอเมริกา ต่างก็มีบทบาทและอิทธิพลอย่างสูง ทั้งในวงการเมือง การทหาร เศรษฐกิจและการเงินการคลังของประเทศดังนั้นการเมืองอเมริกาจึงถูกแรงบีบต้องถูกบีบให้ช่วยเหลือแก่อิสราเอลในทุกยุคทุกสมัยเพราะมีผลประโยชน์ค้ำจุนทับซ้อนกันอยู่

จากจุดนี้จึงสร้างความเจ็บแค้นให้แก่ชาวมุสลิมที่เป็นพวกอาหรับ ปาเลสไตน์ที่ต่างก็รบแพ้แก่อิสราเอลในทุกๆ ครั้ง เมื่อสู้กันอย่างเสมอภาคไม่ได้ ก็ต้องต่อสู้กันในรูปแบบใหม่ คือ ชุมนิยมแบบกองโจร นำมาสู่การนิยามการต่อสู้แบบที่เรียกว่า การก่อการร้าย (Terrorism) ในช่วงสงครามเย็นสหรัฐอเมริกาเคยพยายามที่จะเข้ามาบีบหนาทอยู่ในภูมิภาคนี้อยู่แล้ว โดยเฉพาะในกรณีของอิหร่าน ที่อเมริกาพยายามเอาความเป็นตะวันตกและความเป็น Modernization เข้ามา

โดยมีพระเจ้าซาด์ แห่งอิหร่านเป็นหุ่นเชิด แต่ก็ถูกกระแสต่อต้านอย่างหนักจากบรรดาชาวมุสลิมที่เคร่งครัดในศาสนาภายใต้การนำของอัยยัตอลลา รูฮัลเลาะห์โคมัยนี (Ayatollah Ruhollah Khomeini) นำมาสู่การปฏิวัติอิสลามในอิหร่าน ขับไล่พระเจ้าซาด์ แห่งราชวงศ์ปาเลวีห์ และอิทธิพลของสหรัฐอเมริกาออกไปจากอิหร่านได้สำเร็จ

เหตุการณ์ในอิหร่านได้สร้างความหวาดระแวงและไม่ไว้ใจให้แก่ชาวมุสลิมที่มีต่ออเมริกาอย่างมากจนกระทั่งเหตุการณ์ในตะวันออกกลางระหว่างอิรักกับอิหร่านก็ยิ่งสร้างความเจ็บแค้นให้แก่ชาวมุสลิม นอกจากนี้เหตุผลอีกที่สหรัฐอเมริกาพยายามจะเข้าไปมีบทบาทในตะวันออกกลางก็คือตะวันออกกลางเป็นดินแดนที่มีทรัพยากรธรรมชาติที่สำคัญและเป็นปัจจัยหลักในการผลิตของระบบอุตสาหกรรม นั่นคือแหล่งน้ำมันที่ใหญ่ที่สุดในโลก สหรัฐอเมริกาจึงพยายามที่จะเข้าไปควบคุมดินแดนแห่งนี้ นอกเหนือจากดินแดนปาเลสไตน์ ในซาอุดีอาระเบียก็เป็นอีกหนึ่งดินแดนที่สหรัฐอเมริกาให้ความสนใจอย่างมาก โดยเฉพาะความพยายามเข้าไปสร้างสายสัมพันธ์ที่ดีกับบรรดาราชวงศ์ซึ่งเป็นชนชั้นปกครองของซาอุดีอาระเบีย ประกอบกับเมื่อเกิดเหตุการณ์อิรักรุกรานคูเวตในเดือนสิงหาคม 1992 อเมริกาจึงถือว่าตนเองเป็นแกนนำสำคัญที่จะเข้าไปจัดระเบียบดินแดนตะวันออกกลาง นำมาสู่การเข้าไปตั้งฐานทัพในซาอุดีอาระเบีย คูเวต บาเรนห์ การ์ตาและอีกหลายๆ ประเทศโดยอ้างว่าเข้าไปคุ้มครองความปลอดภัยจากการบุกของอิรัก และเข้าไปปลดปล่อยคูเวต การส่งกองทัพอเมริกันเข้าไปในดินแดนดังกล่าวชาวมุสลิมถือว่าเป็นสิ่งที่ยอมรับไม่ได้เนื่องจากว่าซาอุดีอาระเบียเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของศาสนาอิสลามเป็นที่ตั้งของนครเมกกะและเมดินะ ดังนั้นชาวมุสลิมทั่วไปจึงมองว่าสหรัฐอเมริกากำลังเข้ามารุกรานเพื่อหวังผลประโยชน์เรื่องน้ำมันและจะนำเอาระบบทุนนิยมเข้ามาทำลายจารีตประเพณีของศาสนาอิสลาม

จากเรื่องที่ยกมานี้ ทั้งการให้ความช่วยเหลือแก่อิสราเอล การเข้าไปตั้งฐานทัพในซาอุดีอาระเบีย ซึ่งถือว่าเป็นดินแดนศักดิ์สิทธิ์ของชาวมุสลิม การเข้าไปเพื่อแสวงหาผลประโยชน์เรื่องน้ำมัน นำมาสู่การต่อต้านอเมริกาในรูปแบบที่เรียกว่า การก่อการร้ายโดยมีกลุ่มก่อการร้ายสากลที่เรียกว่า อัลกออิดะห์ ภายใต้การนำของอูซะมะห์ บินลาเดิน เป็นแกนกลางในการต่อสู้กับอเมริกา โดยกลุ่มดังกล่าวมีฐานที่มั่นอยู่ในอัฟกานิสถานโดยมีรัฐบาลตอลิบาน ซึ่งเป็นพวกมุสลิมสายเคร่งครัดให้การคุ้มครองสนับสนุน บินลาเดิน ได้ทำการโจมตีอเมริกา หลายครั้ง เช่น การระเบิดสถานทูตอเมริกาในเคนยา และแทนซาเนีย การลอบวางระเบิดเรือรบหลวงโคลด์ (US. Cold) และที่หนักที่สุดคือเหตุวินาศกรรมวันที่ 11 กันยายนที่อัลกออิดะห์โจมตีมหานครนิวยอร์ก และวอชิงตันดีซี อเมริกาภายใต้การนำของประธานาธิบดี จอร์จ ดับเบิลยู บุช (George W. Bush) สั่งกีดพรรครีพับริกัน จึงได้ใช้เป็นสาเหตุในการเข้ารุกรานอัฟกานิสถานและอิรัก

จากจุดนี้ก็จะนำมาสู่ข้อสังเกตได้ว่า นโยบายการต่างประเทศของพรรคการเมืองใหญ่

สองพรรคของอเมริกาก็มีความแตกต่างกันคือ พรรคเดโมแครตจะมุ่งเน้นให้ความสนใจในเรื่องภายในประเทศเป็นหลัก ดังนั้นจะพบได้ว่าตลอดระยะเวลา 8 ปี ของรัฐบาลบิล คลินตัน (Bill Clinton) สหรัฐอเมริกาจะได้ทำการโจมตีด้วยอาวุธหนักกับอิรักอยู่หลายครั้ง แต่ก็มิได้ทำการบุกรุกด้วยกำลังทหารอย่างจริงจัง และยังคงปล่อยให้ซัดดัม ฮุสเซน (Suddam Hussen) ปกครองอิรักต่อไปได้ ในขณะที่ยุคประธานาธิบดีบุช (George H. Bush) ผู้พ่อ ซึ่งเป็นรัฐบาลรีพับลิกัน ได้เคยส่งกองทัพเข้าปลดปล่อยคูเวตออกจากอิรัก และก็มีแผนการจะบุกโค่นรัฐบาลซัดดัม แต่แผนดังกล่าวต้องยุติลงชั่วคราว เมื่อ จอร์จ บุช แพ้การเลือกตั้งประธานาธิบดี

ดังนั้นเมื่อ จอร์จ ดับเบิลยู บุช ผู้ลูกสามารถเอาชนะรองประธานาธิบดีอัล กอร์ มาได้อย่างเฉียดฉิวในปี ค.ศ.2000 คนอเมริกันก็ยอมรับผลการเลือกตั้ง แม้จะชนะไม่ท่วมท้นและมีความเคลือบแคลงสงสัยต่อการนับคะแนนแต่ก็ยอมรับในความเป็นผู้นำของประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช ซึ่งแสดงให้เห็นถึงลักษณะเฉพาะของการเมืองแบบอเมริกัน ที่มีความเป็นประชาธิปไตยอย่างมาก

เมื่อพรรครีพับลิกันกลับมาเป็นรัฐบาลอีกครั้ง ประธานาธิบดีบุชก็ได้ดำเนินนโยบายที่เคยค้างเอาไว้ในสมัยพ่อ คือการเตรียมบุกอิรักและเข้าไปจัดระเบียบตะวันออกกลาง โดยบุคคลที่เคยเป็นเสนาธิการและมีบทบาทใกล้ชิดกับบุชผู้พ่อ ก็ได้กลับเข้ามามีอำนาจและบทบาทในสมัยรัฐบาลบุชผู้ลูกอีกครั้ง อาทิ รองประธานาธิบดี ดิก เชนี รัฐมนตรีกลาโหม โด널ด์ รัมเฟม พลเอกโคลิน เพาเวลล์ และที่ปรึกษาฝ่ายความมั่นคง นางคอนโดลิซ่าไรชซ์ ซึ่งปัจจุบันดำรงตำแหน่งรัฐมนตรีต่างประเทศของสหรัฐอเมริกา บุคคลต่างๆ เหล่านี้ได้เข้ามาเพื่อสานต่องานเดิมที่เคยกระทำค้างเอาไว้ แต่ยังหาเหตุในการบุกเข้าไปไม่ได้

ในขณะที่รัฐบาลอิรัก โดยซัดดัมเองก็ประเมินสถานการณ์ผิดพลาด โดยยังคงดำเนินนโยบายที่ก้าวร้าวและหยิ่งโง่ และกระทำการที่ไม่โปร่งใสโดยเฉพาะข้อกล่าวหาว่าครอบครองอาวุธร้ายแรง (W.M.D.) ซึ่งในที่สุดเราก็ทราบกันแล้วว่าอิรักไม่ได้มีอาวุธร้ายแรงเหล่านั้นเลย

เมื่อหันกลับมามองที่เหตุการณ์ภายในสหรัฐอเมริกาเอง เศรษฐกิจของสหรัฐอเมริกาเริ่มชะลอตัว อัตราการว่างงานสูงมากขึ้น เงินเฟ้อเริ่มมากขึ้น นำมาสู่ปัญหาต่างๆ ทางสังคม สิ่งต่างๆ เหล่านี้ทำให้บุชต้องหาทางเบี่ยงเบนประเด็นความสนใจไปสู่ภายนอกประเทศและต้องการแสวงหาแหล่งวัตถุดิบที่มีค่าคือน้ำมัน ทั้งนี้พื้นฐานทางธุรกิจของครอบครัวตระกูลบุช ล้วนแล้วแต่เป็นมหาเศรษฐีจากธุรกิจน้ำมันในรัฐเท็กซัส ดังนั้นผลประโยชน์ในเรื่องน้ำมันที่จะได้จากอิรักจึงเป็นอีกหนึ่งเหตุผลในการที่บุชผู้ลูกตัดสินใจทำสงครามรุกรานอิรัก

นอกจากเรื่องน้ำมันแล้ว ธุรกิจการค้าอาวุธในอเมริกาก็ถือว่ามีสำคัญอย่างมาก และก็เป็นผู้ที่สนับสนุนทางการเงินหลักของทั้งพรรคเดโมแครตและรีพับลิกัน ดังนั้นจึงเกิดความ

พยายามในการผลักดันให้อเมริกาทำสงคราม เพื่อให้ธุรกิจอาวุธสงครามเกิดความเคลื่อนไหว สิ่งต่างๆ เหล่านี้เป็นเหตุผลที่บชตัดสินใจเตรียมการรุกรานอิรัก เพื่อโค่นรัฐบาลซัดดัม ฮุสเซน แต่ก็ยังหาเหตุผลไม่ได้จนกระทั่งเกิดเหตุการณ์วินาศกรรมวันที่ 11 กันยายน โดยมีผู้ก่อการร้ายอเมริกาจึงสามารถหาเหตุมากล่าวหารัฐบาลอิรักว่ามีสายสัมพันธ์เชื่อมโยงกับกลุ่มก่อการร้าย และบชก็ได้ทำการหาแนวร่วมโดยพยายามชี้ให้ชาวอเมริกันและชาวโลกเห็นว่า ผู้ก่อการร้ายคือภัยคุกคามโลก ถ้ารัฐบาลใดมีความสัมพันธ์กับกลุ่มก่อการร้าย รัฐบาลนั้นก็คือภัยที่จะคุกคามโลกด้วยเช่นกัน ประกอบกับอิรักในช่วงก่อนเกิดเหตุวินาศกรรม 11 กันยายน พยายามหลีกเลี่ยงที่จะให้เจ้าหน้าที่ของสหประชาชาติเข้าไปตรวจสอบอาวุธ สหรัฐอเมริกาจึงใช้เหตุผลของการหลีกเลี่ยงนั้นกล่าวหาว่าอิรักมีอาวุธอานุภาพทำลายล้างสูงในครอบครอง และยังมีสายสัมพันธ์กับกลุ่มผู้ก่อการร้าย ซึ่งเหตุผลทั้งสองเพียงพอต่อการส่งกองทัพเข้าไปโค่นล้มรัฐบาลซัดดัม ฮุสเซน

บทสรุป

ท่ามกลางเสียงคัดค้านจากประชาคมโลก โดยเฉพาะจีน เยอรมัน แคนาดา ฝรั่งเศส และรัสเซีย รวมทั้งชาติอื่นๆ อีกจำนวนมากที่เรียกร้องให้สหรัฐอเมริกาทหาหลักฐานมาแสดงต่อชาวโลก ซึ่งอเมริกาทำตามโดยการจัดฉากให้รัฐมนตรีต่างประเทศ โคลิน เพาเวลล์ ชี้แจงต่อคณะมนตรีความมั่นคงแห่งสหประชาชาติโดยนำหลักฐานเท็จ เช่น ภาพรถขนย้ายชีปนาวุธเคลื่อนที่ และโรงงานเคมีชีวภาพของอิรัก มาแสดงต่อชาวโลก ซึ่งก็ยังมีได้คลายความข้องใจให้กับประชาคมโลก แต่อเมริกาก็พยายามกดดันให้ประชาคมโลกเห็นด้วยกับตนว่าอิรักเป็นชาติอันตราย โดยกดดันผ่านองค์การสหประชาชาติ (U.N.) ให้ออกเป็นมติการส่งกองกำลังเข้าไปในอิรัก แต่การกระทำดังกล่าวไม่ได้รับความเห็นชอบจากทั้งฝรั่งเศส รัสเซีย และ จีน ทำให้สหประชาชาติไม่สามารถออกมติเพื่อรองรับความชอบธรรมในการบุกอิรักโดยสหรัฐอเมริกาได้ แต่สหรัฐอเมริกาซึ่งอยู่ในสถานะที่เรียกว่าชี้หลังเสียแล้ว คือได้ส่งกองทัพจำนวนมหาศาลทั้งกองเรือแปซิฟิก และหน่วยนาวิกโยธินและทหารบกเข้าไปในอ่าวเปอร์เซียเป็นจำนวนมากและไม่สามารถตัดสินใจถอยกลับได้ จึงทำการเข้ารุกรานอิรักจากทางคววต ท่ามกลางเสียงคัดค้านจากองค์การสหประชาชาติ ที่ถูกมองข้ามความสำคัญและหมดบทบาทลงไป นายโคฟี อันนัน เลขาธิการองค์การสหประชาชาติถึงกับกล่าวว่า “เป็นยุคที่มีมตมนที่สุดของสหประชาชาติ นับตั้งแต่ก่อตั้งองค์การ”

การกระทำของสหรัฐอเมริกาและพันธมิตรจึงไม่มีกฎหมายระหว่างประเทศใดๆ มารองรับความถูกต้องชอบธรรม ที่ร้ายกว่านั้นคือเป็นการละเมิดกฏบัตรสหประชาชาติและกฎหมายระหว่างประเทศทุกฉบับที่มีมา โลกทั้งโลกจึงได้แต่เฝ้ามอง การดำเนินการของอเมริกาโดยที่ไม่สามารถคัดค้านห้ามปรามได้ จนกระทั่งโค่นล้มรัฐบาลซัดดัมได้สำเร็จในปี ค.ศ.2003 จนถึงปัจจุบัน

สหรัฐอเมริกาเองก็ยังไม่พบอาวุธร้ายแรงใดๆ ทั้งสิ้นในอิรัก และยังคงออกมาเรียกร้องว่า รัฐบาลชุดเดิมไม่มีความเกี่ยวข้องใดๆ กับบินลาเดิน และกลุ่มก่อการร้ายอัลกออิดะห์ แต่สหรัฐอเมริกาก็ยังคงอ้างว่าการเข้ามาล้มล้างรัฐบาลชุดเดิมเพราะชุดเดิมเป็นเผด็จการ ช่มเหงประชาชน ละเมิดสิทธิมนุษยชน ไม่มีความเป็นประชาธิปไตย ใช้กำลังเข้าปราบปรามชนกลุ่มน้อย ชาวเคิร์ดทางภาคเหนืออย่างโหดเหี้ยมซึ่งเป็นข้อหาใหม่ที่อเมริกาใช้เป็นข้ออ้าง โดยลืมนย้อนกลับไปดูตนเองว่า ครั้งหนึ่งอเมริกัชนกัเคยกระทำการอย่างโหดเหี้ยมกับชนกลุ่มน้อยอินเดียในประเทศของตน และเคยมีการเหยียดสีผิวกตขี่ความเป็นมนุษย์อย่างมากในประเทศของตนซึ่งก็คือการละเมิดสิทธิมนุษยชนนั่นเอง

อย่างไรก็ตามก็เข้าทำนองที่ว่า “ผู้ชนะย่อมเป็นผู้เขียนประวัติศาสตร์” ประธานาธิบดีจอร์จ ดับเบิลยู บุช จึงพยายามสร้างวาทกรรมว่าถ้าโค่นล้มชุดเดิมได้แล้วสหรัฐอเมริกาก็จะปลดปล่อยชาวอิรักจะผาสุก มีแต่ความสุข แต่เหตุการณ์ในปัจจุบันก็เป็นที่น่าท้อใจว่า ในอิรักมีแต่ความเดือดร้อนมากยิ่งขึ้นกว่าในยุคของชุดเดิมปกครองประเทศ ทหารอเมริกันและพันธมิตรได้สังหารชาวอิรักผู้บริสุทธิ์และทรมานนักโทษที่ตนเองควบคุมอยู่อย่างไร้ความยุติธรรม โดยเฉพาะเหตุการณ์ทรมานนักโทษในเรือนจำอับูกาอับ แล้วสหรัฐอเมริกาก็มาอ้างว่ากระทำไปเพื่อความผาสุกเพื่อสิทธิมนุษยชนได้อย่างไร ทุกวันนี้มีชาวอิรักจำนวนมากต้องถูกสังหารเพียงเพราะทหารอเมริกันสงสัยว่าจะเป็นกลุ่มผู้ต่อต้าน ดังเช่น เหตุการณ์ในเมืองแบกแดด ฟัลดูจาห์ และนัซซีรียาห์ แต่เมื่อพบว่าเป็นผู้บริสุทธิ์ทหารอเมริกันจะรับผิดชอบต่อการกระทำของตนเองหรือไม่ เป็นอีกหนึ่งคำถามซึ่งไม่เคยมีคำตอบออกมา

เพราะฉะนั้นจึงสรุปได้ว่าการเข้ารุกรานอิรักโดยอเมริกา หลังเหตุการณ์วินาศกรรม 11 กันยายน นั้น เป็นแผนที่มีการเตรียมการเอาไว้แล้ว เพื่อผลประโยชน์ในเรื่องน้ำมัน ธุรกิจอาวุธ และผลประโยชน์ต่างๆ อีกมหาศาลที่จะตามมา ดังนั้นเหตุผลที่สหรัฐอเมริกานำมาแสดงต่อชาวโลกนั้นจึงเป็นเพียงข้ออ้าง เพื่อสร้างความชอบธรรมให้แก่ตนเองเท่านั้น ซึ่งสามารถคาดการณ์และวิเคราะห์ต่อไปได้ว่า หากสหรัฐอเมริกายังคงดำเนินนโยบายต่างประเทศเช่นนี้อยู่ ก็ยากว่าการก่อการร้ายก็ยังคงจะตามคุกคามสหรัฐอเมริกา ตราบนานเท่านานโดยไม่มีวันสิ้นสุด

บรรณานุกรม

- จรัญ มะลูลีม. เอเชียตะวันตกศึกษา ภาพรวมทางสังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์.
กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2541.
- ราชบัณฑิตยสถาน. สารานุกรมประวัติศาสตร์สากล : อเมริกา เล่ม 1. กรุงเทพฯ :
ราชบัณฑิตยสถาน, 2547.
- ..... สารานุกรมประวัติศาสตร์สากล : เอเชีย เล่ม 1-2. กรุงเทพฯ : ราชบัณฑิตยสถาน.
2547.
- ศิริพร ชนะสิทธิ์. ประวัติศาสตร์รัสเซีย. เอกสารอัดสำเนา สงขลา : ภาควิชาประวัติศาสตร์ คณะ
สังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ ภาควิชา, 2537.
- สถาบัน เอเชียศึกษา. เอเชียรายปี 2002/2545. กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชียศึกษา
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2545.
- ..... เอเชียรายปี 2003/2546. กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2546.
- ..... เอเชียรายปี 2004/2547. กรุงเทพฯ : สถาบันเอเชียศึกษา จุฬาลงกรณ์
มหาวิทยาลัย, 2547.
- สมร นิตินันท์ประกาศ. สหรัฐอเมริกาในโลกปัจจุบัน ค.ศ. 1945 ะ 1980 เล่ม 1-2.
กรุงเทพฯ : โอเดียนสโตร์, 2531.
- United Nation.(2002) National Law and Regulations on the Prevention and Suppression
of International Terrorism. New York. United Nations.
- Security Conncil. The Counter-terrorism Committee. New York , United Nations, 2002
Current History : October, 2001.
Current History : November, 2002.
Current History : February, 2003.
Current History : Mach, 2003.
- <http://www.NEWSCOM.au>
<http://w.w.w.Straits time.com>
<http://w.w.w.Newsweek.com>

ระบบกายขึ้นอยู่กับระบบจิต, ระบบจิตจึงอาจทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงแก่ระบบกาย;
แม้ในทางเคมีทำให้ความรู้สึกต่างๆ เกิดขึ้น เป็นความรัก - โกรธ - เกลียด - กลัว - วิตกกังวล -
อาลัยอาวรณ์ - อิจฉาริษยา - หึง - หวง; ดังนั้น ควรฝึกฝน หรือพัฒนาระบบจิตฯ

พุทธทาส อินทปัญโญ